

BĂIEȚII DE PE STRADA „PAL” JOCUL CU BILE EINSTAND

S3 T2
L2

Aceasta este partea a doua a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!

la-ți notițe cu privire la informațiile importante din text!

Notițele pot fi sub formă de hartă mintală, tabel, desen, etc.

Einstand

„Ieri în muzeu, ne-au amenințat din nou cu EINSTAND!”

„Cine a făcut asta?”

„Acei băieți Pásztor.”

Tăcerea care a urmat a fost de rău augur. Ar putea fi bine să explicăm aici semnificația unui einstand. Este un termen deosebit de tipic folosit de copiii din Budapesta. Ori de câte ori un tânăr neînfricat descoperă băieți mai timizi decât el jucându-se cu mingii de marmură sau jocuri similare în aer liber și dorește să perturbe astfel de jocuri, el spune puternic: EINSTAND. Acest cuvânt urât indică faptul că băiatul mai puternic din punct de vedere fizic consideră că mingile celuilalt sunt prada sa de drept și este gata să folosească forța împotriva oricărei rezistențe. Prin urmare, EINSTAND înseamnă o declarație de război. Este, de asemenea, un mod concis și inconfundabil de a proclama starea de asediu; dreptul de forță, de pumn, de agresiune.

Csele a fost primul care a vorbit. Un fior l-a străbătut sensibilul Csele când a spus: „Un einstand, ai spus?”

„Da”, a răspuns Nemeček, curajul său crescând la realizarea efectului profund produs de informațiile sale.

Apoi Geréb a izbucnit. „Nu mai putem suporta acest lucru! De mult am fost de părere că trebuie să facem ceva în legătură cu asta, dar Boka se strâmbă la fiecare sugestie. Dacă nu facem nimic, ei sunt în stare să ne dea o lecție”. Csónakos și-a așezat două degete în gură pentru a indica faptul că era pe punctul de a fluiera de bucurie. Era gata să se alăture fiecărei revoluții. Dar Boka îl apucă de mână.

„Nu mă asurzi”, a zis el. Apoi, cu toată seriozitatea, l-a întrebat pe micul blond: „Cum s-a întâmplat totul?”

„Einstand, vrei să spui?”

„Da. Când și unde?”

„Ieri după-amiază în muzeu.”

Prin „muzeu” se înțelegea gazonul din jurul instituției publice.

„Ei bine, să presupunem că ne spuneți întreaga poveste, exact cum s-a întâmplat totul. Trebuie să cunoaștem adevărul, dacă vrem să facem ceva în acest sens ”.

Nemeček a devenit entuziasmat la gândul de a fi personajul principal într-un incident de mare importanță. O astfel de distincție era rareori soarta lui.

Pentru majoritatea oamenilor, micul Nemeček era ca o adiere. Nimeni nu i-a acordat niciodată mare atenție. Era un tânăr nesemnificativ, slab și cu genunchi slabi. Probabil că tocmai această inferioritate l-a făcut o victimă ideală. Acum a început să-și spună povestea, iar restul băieților și-au pus capul laolaltă.

„A fost așa”, a spus el. „După prânz am ieșit la muzeu. Mă refer la Weisz, Richter, Kolnay, Barabás și la mine. Mai întâi ne-am gândit să jucăm baseball pe strada Eszterházy, dar mingea aparține băieților din școala cu profil real și nu ne-o vor da. Apoi Barabás ne-a sugerat să mergem la muzeu să rostogolim bile de marmură lângă perete. și toți am jucat acest joc la perete.

BĂIEȚII DE PE STRADA „PAL” JOCUL CU BILE EINSTAND

S3 T2
L2

Aceasta este partea a doua a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!

Toată lumea a avut șansa să rostogolească o bilă și tipul a cărui bilă a lovit-o pe una deja rulată a luat tot potul.

Jocul se desfășurase de mai multe ori. Trebuiau să fi existat cel puțin cincisprezece bile la perete. Cred că două dintre ele erau de sticlă. Deodată l-am auzit pe Richter țipând: „Să terminăm, iată că vin băieții Pásztor!”

Băieții Pásztor tocmai veneau de după colț, cu mâinile băgate în buzunare și cu capul plecat. Au venit atât de încet, încât ne-am speriat cu toții. Ce diferență avea faptul că eram cinci împotriva celor doi? Sunt suficient de puternici pentru a ne bate pe zece dintre noi. și, oricum, nu are rost să ne socotim cinci pentru că, într-o clipă, Kolnay fuge întotdeauna. La fel și Barabás. În cel mai bun caz, suntem doar trei. și eu pot decide să fug de asemenea. și așa rămân doar doi. Dar la ce ar fi bun dacă am încerca să fugim toți cinci? Acei băieți Pásztor sunt cei mai buni alergători de la muzeu. Ne-ar prinde în cel mai scurt timp.

Așa că, după cum spuneam, au venit din ce în ce mai aproape și se uitau la bile tot timpul. l-am spus lui Kolnay: „Se pare că le plac bilele noastre.”

Weisz a fost cel mai deștept dintre noi, pentru că a spus imediat: „Ei vin, bine. Einstand plutește aer! ‘Sincer, nu credeam că ne vor face rău, pentru că nu i-am deranjat niciodată.

și la început chiar nu ne-au făcut nimic. Au urmărit doar jocul. Apoi, Kolnay mi-a șoptit: „Să ne oprim acum.” și am spus: „Ar trebui să spun că nu, nu imediat după ce ai înșris un punct! E rândul meu. Dacă voi câștiga, ne vom opri.” Între timp, Richter a trebuit să arunce dar i-am văzut mâna tremurând de teamă. A fost cu ochii pe Pásztor și, bineînțeles, a ratat. Dar băieții Pásztor nu s-au clătinat. Stăteau acolo doar cu mâinile înfipite în buzunare. Apoi am aruncat eu. A fost un punct câștigător. Asta m-a făcut câștigătorul tuturor bilelor. Eram pe punctul să mă duc să le adun. Trebuie să fi fost în jur de treizeci. Chiar atunci unul dintre băieții Pásztor a sărit în fața mea. Era cel mai tânăr și a strigat „EINSTAND!” Am întors capul și i-am văzut pe Kolnay și pe Barabas privindu-l. Weisz stătea lângă perete. Era foarte palid. Richter se gândea ce să facă. Am încercat să mă înțeleg cu ei. Îmi amintesc că am spus: „Scuzați-mă, dar nu aveți niciun drept la asta.” Până atunci, cel mai bătrân dintre Pásztori aproape că terminase de strâns bilele și le băgase în buzunar. Cel mai tânăr a apucat partea din față a sacoului meu și a strigat: „Nu m-ai auzit spunând EINSTAND?” După aceea, desigur, nu am mai spus niciun cuvânt. Weisz a început să se încurce. Kolnay și Kende s-au uitat înapoi din colțul muzeului pentru a vedea ce se întâmplă. și băieții Pásztor au strâns toate bilele. Apoi, fără un alt murmur, au plecat. Asta e tot.,

„Este de nemaiauzit!” spuse Geréb indignat.

„Este jaf!” Aceasta a fost părerea lui Csele.

Csónakos a pufnit pentru a indica faptul că atmosfera era încărcată.

Boka rămase nemișcat, gândindu-se bine. Toată lumea îl urmărea. Toți erau nerăbdători să știe ce avea să spună Boka despre aceste probleme; plutiseră în aer de luni de zile, iar Boka refuzase în mod constant să le ia în serios.

Dar cu această ocazie, nedreptatea flagrantă a acesteia, după cum relatase Nemeček, l-a mișcat și pe Boka.